

SF og EL har fra begyndelsen af debatten om lovforslaget skarpt kritiseret, at regeringen havde foreslået at ændre den statslige refusion af udgiften til sygedagpenge i sygedagpengeperiodens uge 27-52 fra 50 pct. til 35 pct. En sådan ændring vil være en kraftig tilskyndelse til kommunerne til at spare penge ved at vurdere den enkelte person som værende rask, selv om vedkommende ikke er det. Derfor støtter SF og EL ændringsforslag nr. 2 fra beskæftigelsesministeren, som fjerner denne ændring.

SF og EL ønsker ikke, at kommunen får ret og pligt til, på baggrund af bl.a. en udvidet lægeerklæring, at træffe afgørelse vedrørende delvis raskmelding og hertil hørende nedsættelse af sygedagpengene, selv om der ikke er truffet aftale med virksomheden og den ansatte om delvis genoptagelse af arbejde. Når kommunen træffer afgørelse om nedsatte dagpenge uden aftale om tilbagevenden, sker der følgende:

1. Enten mister arbejdsgiveren en del af den refusion, der for arbejdsgiveren har været grundlaget for den ansattes rettigheder vedrørende løn under sygdom. Dette vil give arbejdsgiveren et forstærket incitament til at afskedige den ansatte på grund af sygdom. Samtidig vil dette uden tvivl danne grundlag for en række overenskomstmæssige uklarheder og genforhandlinger, hvor arbejdsgivere vil overveje, hvor overenskomstens »ret til løn under sygdom« med sikkerhed indebærer ret til fuld løn for dem, der er delvis raskmeldt via kommunens afgørelse.

2. Eller også får lønmodtagere, der ikke har ret til løn under sygdom, forringet deres indkomst: Arbejdsgiveren vil nægte at betale løn, og kommunen nedsætter den ansattes sygedagpenge.

Disse klare ansættelsesmæssige forringelser vil SF og EL ikke medvirke til.

Desuden indgår det stadig i lovforslaget, at der indføres adgang for arbejdsgiveren til at kræve en stærkt udvidet lægeerklæring, som bl.a. skal indeholde oplysninger om, hvilke konkrete funktionsbegrænsninger sygdommen medfører.

I lighed med høringssvarene fra en række fagforbund frygter SF og EL, at en sådan udvidet lægeerklæring i praksis vil blive brugt som grundlag for at afskedige den syge i stedet for den arbejdsfastholdelse, som ifølge lovforslagets tekst er det erklærede formål.

Det forhold, at lægeerklæringen om funktionsbegrænsninger nu – ifølge betækningsbidraget fra aftalepartierne – skal videregives af den syge selv til arbejdsgiveren, og ikke som i det oprindelige forslag kan fås ved, at arbejdsgiveren henvender sig direkte til lægen, ændrer ikke på risikoen for, hvad oplysningerne vil blive brugt til af arbejdsgiveren. Hertil kommer, at lovforslaget ikke fastlægger klare regler for, hvornår lægeerklæringens oplysninger skal destrueres.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betækningsafgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Til § 1

Af *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (SF):

1) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 7, *stk. 2*, udgår 2. og 3. *pkt.*

[Oplysning om konkrete funktionsbegrænsninger udgår]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

2) *Nr. 9* udgår.

[Ændring af refusionsbestemmelsen udgår]

Til § 4

3) Paragraffen affattes således:

»§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2005.«

[Konsekvensændring af ændringsforslag nr. 2]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget indebærer, at der ikke gives arbejdsgiverne adgang til at forlange en ny type lægeerklæringer. Lovforslaget udvider indholdet af de lægeerklæringer, arbejdsgiveren ef-